

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 2. marca 2011 v trestnej veci obvineného **J. V. pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla** podľa § 249a ods. 1, ods. 3, Trestného zákona a iné, (zák. č. 140/1961 Zb.) účinného do 31. decembra 2005, vedenej pôvodne na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 4T 13/2005, o dovolaní, ktoré podal obvinený J. V., zastúpený obhajcom JUDr. J. J., advokátom v Poprade, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. augusta 2010, sp. zn. 7Tos 35/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Trestného poriadku per analogiam, s použitím § 368 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie obvineného J. V. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd v Poprade uznesením, sp. zn. 4T 13/2005, zo dňa 8. júna 2010 podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že obvinený J. V. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu v Poprade, sp. zn. 4T 13/2005, zo dňa 28. augusta 2007 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka vykoná, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe sťažnosti podanej obvineným J. V. proti tomuto uzneseniu, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30. augusta 2010, sp. zn. 7Tos 35/2010, rozhodol tak, že podľa § 149 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku (zák. č. 141/1961 Zb.), účinného do 31. decembra 2005 uznesenie Okresného súdu v Poprade zo dňa 8. júna 2010, sp. zn. 4T 13/2005, zrušil a súčasne podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona (zák. č. 140/1961 Zb.),

účinného do 31. decembra 2005 vyslovil, že obvinený J. V. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu v Poprade zo dňa 28. augusta 2007, sp. zn. 4T 13/2005, neosvedčil, nariadil výkon úhrnného trestu vo výmere 1 (jedného) roka a podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (zák. č. 140/1961 Zb.), účinného do 31. decembra 2005 obvineného na výkon trestu zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Obvinený J. V., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. J., podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Namietal, že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a na nesprávnom posúdení skutku, lebo za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal 12. augusta 2008 mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Poprade zo dňa 10. decembra 2009, sp. zn. 4T 168/2009, peňažný trest vo výške 300 €, ktorý vykonal zaplatením a jeho vykonaním došlo k zahladeniu odsúdenia podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona. Podľa neho pochybil už súd prvého stupňa, keď neprihliadal na zákonné ustanovenie týkajúce sa peňažného trestu, keďže obvinený zaplatením tento trest vykonal, a preto mal súd posudzovať tento prečin, akoby sa ho obvinený nikdy nebol dopustil.

Obvinený navrhol, aby dovolací súd uznesenie, sp. zn. 4T 13/2005 (zrejme má byť správne sp. zn. 7Tos 35/2010), zo dňa 30. augusta 2010 zrušil a aby vydal uznesenie, že sa obvinený uplynutím skúšobnej doby dvoch rokov, teda dňom 28. augusta 2009 osvedčil. Zároveň žiadal, aby mu dovolací súd odložil nástup výkonu trestu odňatia slobody do rozhodnutia o jeho mimoriadnom opravnom prostriedku.

K dovolaniu obvineného J. V. zaslal vyjadrenie okresný prokurátor v Poprade, v ktorom uviedol, že zahladenie odsúdenia v prípade zaplatenia peňažného trestu za trestný čin, ktorého sa dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za iný trestný čin, nemôže mať vplyv na rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadení výkonu trestu, lebo obvinený svojím postojom preukázal, že podmienené odloženie výkonu trestu nemalo na neho dostatočný výchovný vplyv tak, aby sa nedopúšťal trestnej činnosti a viedol riadny spôsob života. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného J. V. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), ale súčasne po preskúmaní formálnych podmienok na jej podanie zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Trestný poriadok nevymedzuje síce pojem „vec právoplatne skončená“, ale z výkladu ustanovení § 368 až § 392 Trestného poriadku, ktoré upravujú dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, možno prijať záver, že tento pojem naplňajú len tie rozhodnutia, ktoré sa týkajú merita veci, teda rozhodnutia, ktorými sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Je neprípustné, dovolaním napadnúť aj iné, parciálne rozhodnutia súdov oboch inštancií, okrem prípadu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku.

Rozhodnutím vo veci samej, teda meritórnym rozhodnutím je:

1. rozsudok, alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie, alebo bolo upustené od potrestania,
2. rozsudok, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby,
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania,
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu,
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia,
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
7. uznesenie súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Trestného poriadku,
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub. 1 až 7.

Vychádzajúc z uvedeného, rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 368 ods. 1 Trestného poriadku nie je rozhodnutie súdu o tom, či sa obvinený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil alebo nie. Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného J. V. odmietol per analogiam s použitím § 368 ods. 1 Trestného poriadku, lebo výslovne neobsahuje dôvod odmietnutia dovolania v prípade, keď je to zo zákona neprípustné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. marca 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová